

«En medio del estrépito de los vagones, los pasajeros del metro procedente de la Plaza de España seguramente no pudieron oír por megafonía el mensaje habitual: Pròxima parada, Jesús. Correspondència amb la línia cinc». Ocurrents i contundents, sens dubte, aquestes primeres línies d'[Adolf Beltran](#) hui en el seu article del diari El País-CV, amb les quals manifesta la seua profunda indignació professional per les fàtues [amenaces](#) que l'es mussat de Rambla escampà l'altre dia contra qualsevol ser humà i/o periodista que [públicament](#) dubtara de la seguretat del metro. Quina barra. La veritat: a l'article, [Cortázar](#) és un decorat magnífic, però el Portaveu Perdonavides no es mereix referents tan enlluernadors. Hui cueja encara la coentor del portaveu es mussat, però cap mitjà, excepte [Vilaweb](#), porta als titulars l'ameradíssima i plàcida desvergonya de Camps: després d'assegurar als sindicats «transparència» en la investigació —com si l'anara a fer ell tot solet—, declara que la Generalitat [NO instal·larà](#) un sistema de frenat més modern. Això deu ser perquè Camps té un sistema de fre ultramodern: el [comunicat](#).